2 Corinteni

A Doua Epistolă către Corinteni

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:28:57

CAPITOLUL 1

1:1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei, fratele, către adunarea lui Dumnezeu, care este în Corint, *împreună* cu toți sfinții, care sunt în toată Ahaia.

1:2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

1:3 Binecuvântat *să fie* Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl îndurărilor, și Dumnezeul oricărei mângâieri;

1:4 Cel care ne mângâie în orice necaz al nostru, pentru ca să putem noi *înșine* să mângâiem pe cei ce *sunt* în orice necaz, prin mângâierea cu care suntem mângâiați noi înșine de Dumnezeu.

1:5 Căci după cum prisosesc suferințele lui Hristos în noi, tot așa prin Hristos prisosește și mângâierea noastră.

1:6 Dar fie că suferim necaz pentru a voastră mângâiere și salvare, cea care e lucrată cu energie în îndurarea acelorași suferințe, pe care și noi *le* suferim,

1:7 (și speranța noastră e statornică cu privire la voi), fie că suntem mângâiați, *e* pentru a voastră mângâiere și salvare; știind că după cum părtași sunteți suferințelor, tot așa *sunteți* și ai mângâierii.

1:8 Căci nu vrem ca voi ignoranți să fiți, fraților, cu privire la necazul nostru, cel care ni s-a întâmplat în Asia, că în mod excesiv am fost îngreuiați peste putință, până acolo că ne pierdusem speranța chiar de viață.

1:9 Dar noi în noi înșine sentința morții o aveam, ca nu încrezători să fim în noi înșine, ci în Dumnezeu, Cel ce învie morții.

1:10 Care dintr-o astfel de moarte ne-a scăpat, și ne scapă; în Care sperăm că, de asemenea, încă ne va scăpa;

1:11 lucrând împreună și voi pentru noi *prin* implorare, ca din partea multor persoane, pentru cel *dat* către noi dar de har prin mulți, mulțumiri să fie aduse, pentru voi.

1:12 Căci lăuda noastră aceasta este, mărturia conștiinței noastre, că în simplitatea și sinceritatea lui Dumnezeu (nu în înțelepciune carnală, ci în harul lui Dumnezeu) ne-am purtat în lume, și mult mai mult față de voi.

1:13 Căci nu altceva vă scriem, altfel decât ce citiți cât și cunoașteți pe deplin; și sper că, și până la sfârșit pe deplin veți cunoaște;

1:14 după cum și ne-ați recunoscut în parte; căci lauda voastră suntem noi; așa cum și voi *sunteți* a noastră în ziua Domnului Isus.

1:15 Și în această încredere voiam să vin la voi mai întâi, ca un al doilea har să aveți;

1:16 și pe la voi să trec spre Macedonia, și iarăși din Macedonia să vin la voi, și de voi să fiu petrecut spre Iudeea.

1:17 Aceasta astfel propunându-mi, nu cumva deci *în mod* ușuratic am lucrat? Sau ce mi-am propus, potrivit cărnii mi-am propus, ca să fie prin mine da-ul, da, și nu-ul, nu?

1:18 Dar credincios *e* Dumnezeu, căci cuvântul nostru către voi nu a devenit da și nu.

1:19 Căci al lui Dumnezeu Fiu, Isus Hristos, Cel care între voi, prin noi, a fost predicat (prin mine și Sila și Timotei), nu a fost da și nu, ci da în El a devenit.

1:20 Căci oricâte *sunt* promisiunile lui Dumnezeu, în El *e* Da-ul, și în El *e* Amin-ul, *înaintea* lui Dumnezeu spre glorie prin noi.

1:21 Și Cel stabilizându-ne *împreună* cu voi în Hristos, și ne-a uns, *e* Dumnezeu;

1:22 și Cel care ne-a pecetluit, și a dat acontul Duhului în inimile noastre.

1:23 Și eu martor pe Dumnezeu Îl chem asupra sufletului meu, că pentru cruțarea voastră, nu am mai venit la Corint.

1:24 Nu că domnim noi peste a voastră credință, ci împreună-lucrători suntem ai bucuriei voastre; căci prin credință subzistați †.

CAPITOLUL 2

2:1 Am judecat însă în mine aceasta, să nu vin din nou cu întristare la voi.

2:2 Căci dacă eu vă întristez, atunci cine este cel care mă va bucura dacă nu cel întristat de mine?

2:3 Și v-am scris acest același *lucru*, ca nu după ce voi veni întristare să am de la cei de care trebuia ca eu să mă bucur; având încredere cu privire la voi toți, că a mea bucurie a voastră tuturor *bucurie* este.

2:4 Căci din mult necaz și strângere de inimă v-am scris cu multe lacrimi; nu ca să fiți întristați, ci iubirea ca să-*o* cunoașteți, pe care o am cu prisosință pentru voi.

2:5 Dacă însă cineva a fost întristat, nu eu am fost întristat, ci în parte (ca să nu *vă* împovărez) voi toți.

2:6 Destul *este* unuia ca acestuia pedeapsa aceasta care *i*-a *fost dată* de cei mai mulți †.

2:7 Așa că, dimpotrivă, mai bine *e* ca voi înșivă să-*l* iertați cu har și să-*l* mângâiați, ca nu cumva *datorită* mărimii excesive a necazului să fie consumat unul ca acesta.

1:24 † vă mențineți, stați
2:6 † lit: pedeapsa aceasta, cea din partea celor mai mulți

2:8 De aceea fac apel la voi să dovediți față de el iubire.

2:9 Căci pentru aceasta vă și scriu, ca să cunosc, încercându-vă, dacă în toate supuși sunteți.

2:10 Cui însă ceva *îi* iertați prin har, și eu *fac la fel*; căci și eu, dacă ceva am iertat prin har cuiva, prin har am iertat pentru voi în fața † lui Hristos;

2:11 ca să nu fim dezavantajați de Satana, căci nu, de ale lui planuri *nu* suntem ignoranți.

2:12 Venind însă la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, și o ușă mie deschizându-se în Domnul,

2:13 nu am avut odihnă în duhul meu ne găsind eu pe Tit fratele meu; ci despărțindu-mă de ei, am plecat în Macedonia.

2:14 Or, mulțumire lui Dumnezeu, Care întotdeauna ne conduce în triumf în Hristos; și aroma cunoștinței Lui *o* arată prin noi în orice loc.

2:15 Căci a lui Hristos bună-mireasmă noi suntem lui Dumnezeu printre cei ce sunt salvați, și printre cei ce pier;

2:16 unora, în adevăr, o aromă de moarte spre moarte; altora însă o aromă de viață spre viață. Și pentru acestea cine e potrivit †?

2:17 Căci noi nu suntem ca ceilalți care fac comerț din † Cuvântul lui Dumnezeu; ci ca din curăție †, ci ca de la Dumnezeu, sub privirea lui Dumnezeu în Hristos vorbim.

CAPITOLUL 3

3:1 Începem noi din nou pe noi înșine să ne recomandăm? Sau oare avem nevoie ca unii, de scrisori cu recomandări către voi, sau de la voi de *scrisori cu* recomandări?

3:2 Scrisoarea noastră voi sunteți, fiind scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii;

3:3 fiind arătați că sunteți scrisoarea lui Hristos, slujită de noi, fiind scrisă nu cu cerneală, ci prin Duhul Dumnezeului Celui viu; nu pe tablete de piatră, ci pe tabletele inimilor de carne.

3:4 și încredințarea aceasta o avem prin Hristos față de voi;

3:5 nu ca și cum capabili suntem de la noi înșine să gândim ceva ca de la noi înșine, ci capacitatea noastră *e* din Dumnezeu;

3:6 Care și ne-a făcut capabili *să fim* slujitori ai unui nou legământ, nu al literei, ci al Duhului; căci litera omoară, dar Duhul dă viață.

3:7 Și dacă slujirea morții în litere gravată pe pietre, a fost spre glorie, așa încât nu puteau să-și țintească privirile fiii lui Israel spre fața lui Moise datorită gloriei feței lui (*glorie* care e trecătoare),

3:8 cum nu mai mult slujba Duhului va fi în glorie?

3:9 Căci dacă slujba condamnării *a fost* glorie, cu mult mai mult prisosește slujba dreptății în glorie.

3:10 Căci, de asemenea, nici măcar nu a fost glorificat ce era glorificat în această privință, datorită supraabundentei glorii.

3:11 Căci dacă ceea ce era trecător *a fost* prin glorie, cu mult mai mult ceea ce rămâne *dăinuiește* în glorie.

3:12 Având deci o asemenea speranță, de multă îndrăzneală † ne folosim.

3:13 Și nu ca Moise, *care își* punea un văl pe fața lui, pentru ca să nu își țintească privirile fiii lui Israel spre sfârșitul a ceea ce era trecător.

3:14 Dar *li* s-au anchilozat gândurile lor. Căci până astăzi același văl peste citirea vechiului legământ rămâne, ne dezvăluit †, care în Hristos e desființat.

3:15 Dar până astăzi, când este citit Moise, un văl peste inima lor zace.

3:16 Când însă se vor întoarce către Domnul e dat la o parte vălul.

3:17 Iar Domnul Duhul este; și unde *e* Duhul Domnului este libertate.

3:18 Dar noi toți cu fața descoperită gloria Domnului o privim ca într-o oglindă, în același chip fiind transformați din glorie în glorie, ca de la Domnul *prin* Duhul.

CAPITOLUL 4

4:1 Pentru aceasta, având slujba aceasta, după cum am obținut milă, nu cădem de oboseală;

4:2 ci am respins *lucrurile* cele ascunse ale rușinii, ne umblând în înșelăciune, nici stricând Cuvântul lui Dumnezeu; ci prin arătarea adevărului, ne recomandăm pe noi înșine înaintea oricărei conștiințe a oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

4:3 Însă, și dacă, este acoperită Evanghelia noastră, între † cei ce pier este ascunsă;

4:4 în care dumnezeul veacului acestuia a orbit gândurile celor necredincioși, ca să nu strălucească pentru ei iluminarea Evangheliei gloriei lui Hristos, Care este Chipul Nevăzutului Dumnezeu.

4:5 Căci nu pe noi înșine ne predicăm, ci pe Hristos Isus Domnul, iar noi înșine ca robii voștri pentru Isus.

4:6 Căci *e* Dumnezeul care a zis, Din întuneric lumina să radieze, Cel ce a iradiat în inimile noastre pentru a face să ilumineze cunoașterea gloriei lui Dumnezeu pe Fața † lui Isus Hristos.

4:7 Avem însă tezaurul acesta în vase de lut, pentru ca măreția puterii să fie a lui Dumnezeu, și nu din noi,

4:8 în orice *fel* suntem necăjiți, dar nu striviți; perplecși, dar nu deznădăjduiți;

4:9 persecutați, dar nu părăsiți; doborâți, dar nu nimiciți †;

2:10 † sau: persoana
2:16 † suficient, destoinic
2:17 † sau: care falsifică pentru a vinde mai mult
2:17 † sinceritate, onestitate

3:12 † libertate
3:14 † dat la o parte
4:3 † pentru
4:6 † ἐν προσώπῳ se poate traduce: în Persoana lui Isus
4:9 † lit. pierduți

4:10 totdeauna omorârea Domnului Isus în trupul *nostru o* purtăm peste tot, ca și viața lui Isus în trupul nostru să se arate.

4:11 Căci încontinuu, noi cei vii, la moarte suntem predați datorită lui Isus, ca și viața lui Isus să fie arătată în muritoarea carne a noastră.

4:12 Astfel că în adevăr, moartea în noi lucrează cu energie, iar viața în voi.

4:13 Având însă același duh al credinței, după cum e scris, Am crezut, de aceea am vorbit; și noi credem, de aceea am și vorbit.

4:14 Știind că Cel care a înviat pe Domnul Isus, și pe noi prin Isus *ne* va învia, și *ne* va înfățișa *împreună* cu voi.

4:15 Căci toate pentru voi *sunt*, ca harul înmulțindu-se din belșug prin mulți, mulțumirea să *o* facă să prisosească spre gloria lui Dumnezeu.

4:16 De aceea noi nu ne lăsăm cuprinși de oboseală, ci chiar dacă exteriorul nostru om † se strică, totuși cel dinăuntru se înnoiește din zi în zi.

4:17 Căci astăzi † ușurătatea necazului nostru, din preaplin în preaplin o veșnică greutate de glorie lucrează pentru noi.

4:18 ne privind noi la cele ce se văd, ci la cele care nu se văd, căci cele ce se văd sunt trecătoare, dar cele ce nu se văd sunt veșnice.

CAPITOLUL 5

5:1 Știm însă că dacă pământeasca noastră casă a cortului se desface, o clădire din Dumnezeu avem, o casă nefăcută de mâini, veșnică în ceruri.

5:2 Fiindcă de asemenea, în *casa* aceasta gemem, locuința noastră cea din cer, să *o* îmbrăcăm dorind mult;

5:3 dacă într-adevăr, și atunci când vom fi îmbrăcați, nu goi vom fi găsiți.

5:4 Căci și *noi*, cei ce suntem în *acest* cort gemem, fiind împovărați, de vreme ce nu dorim să fim dezbrăcați, ci să fim îmbrăcați, ca să fie înghițit ce e muritor de viață.

5:5 Iar Cel care ne-a împlinit pentru acest lucru *e* Dumnezeu, Cel care ne-a dat și acontul Duhului.

5:6 Îndrăznind deci întotdeauna, și știind că locuind acasă în trup, suntem departe de casă față de Domnul.

5:7 Fiindcă prin credință umblăm, nu prin vedere.

5:8 Și îndrăznim, și ne place mai mult să fim departe de casa din trup, și să locuim acasă la Domnul.

5:9 De aceea ne și străduim cu ardoare, fie că locuim acasă, fie că suntem departe de casă, bine-plăcuți să-I fim.

5:10 Căci noi toți, să fim arătați trebuie, înaintea estradei de judecată al lui Hristos, pentru ca să primească fiecare cele din trup *înfăptuite*, potrivit cu ce a înfăptuit, fie bine, fie rău.

5:11 Știind deci frica de Domnul, pe oameni îi înduplecăm. Lui Dumnezeu însă *Îi* suntem binecunoscuți †; și sper că și în conștiința voastră suntem binecunoscuți.

5:12 Căci nu din nou pe noi înșine ne recomandăm vouă, ci ocazie vă dăm de laudă cu privire la noi, ca s-*o* aveți împotriva celor ce în înfățișare se laudă, și nu *în* inimă.

5:13 Căci dacă ne-am ieșit din fire, *e pentru* Dumnezeu; și dacă suntem întregi la minte, *e pentru* voi.

5:14 Căci iubirea lui Hristos ne constrânge, judecând aceasta, că dacă Unul singur pentru toți a murit, atunci toți au murit;

5:15 și în numele † tuturor a murit, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care în numele lor a murit și a înviat.

5:16 Așa încât noi de acum pe nimeni † nu știm potrivit cărnii. Și chiar dacă *L*-am și cunoscut potrivit cărnii pe Hristos, totuși acum nu *Îl* mai cunoaștem *astfel*.

5:17 Astfel dacă *e* cineva în Hristos, *e* o nouă creație, cele vechi s-au dus, iată, au devenit noi toate.

5:18 Și toate *sunt* din Dumnezeu, Cel ce ne-a împăcat cu Sine prin Isus Hristos, și ne-a dat slujba împăcării;

5:19 anume că Dumnezeu era în Hristos, lumea împăcând cu Sine, ne socotindu-le delictele lor, și punând în noi cuvântul împăcării.

5:20 Pentru Hristos *suntem* deci ambasadori, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, implorăm în Numele lui Hristos, Împăcați-vă cu Dumnezeu.

5:21 Căci pe Cel care nu a cunoscut păcat, pentru noi păcat *L*-a făcut, ca noi să devenim dreptate a lui Dumnezeu în El.

CAPITOLUL 6

6:1 Și fiind împreună-lucrători *cu El*, *vă* și îndemnăm ca nu în zadar harul lui Dumnezeu să-*l* fi primit voi.

6:2 căci spune, La vremea agreată te-am ascultat, și în ziua salvării te-am ajutat, iată, acum e vremea bunei primiri, iată, acum e ziua salvării;

6:3 nimănui în nimic nu dăm vreun prilej de poticnire, ca să nu fie defăimată slujba;

6:4 ci în toate ne recomandăm pe noi înșine ca ai lui Dumnezeu slujitori; în răbdare multă, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

6:5 în bătăi, în închisori, în răscoale, în osteneli, în vegheri, în posturi.

6:6 în puritate, în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duh Sfânt, în iubire neprefăcută,

6:7 în cuvânt de adevăr, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele din dreapta și *din* stânga,

6:8 prin glorie și dezonoare, prin vorbire de rău și vorbire de bine; ca înșelători, și totuși adevărați;

4:16 † omul nostru de afară
4:17 † în timpul prezent

5:11 † lit. arătați
5:15 † în contul
5:16 † sau: nimic

6:9 ca necunoscuți, și totuși pe deplin cunoscuți; ca murind, și iată, trăim; ca pedepsiți, și totuși nu omorâți;

6:10 ca întristați, fără încetare însă bucurându-ne, ca sărmani, pe mulți însă îmbogățind, ca nimic având, și toate deținând.

6:11 Gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor, inima noastră s-a lărgit.

6:12 Nu sunteți strâmtorați în noi, sunteți strâmtorați însă în măruntaiele voastre de milă,

6:13 și aceeași răsplată *întoarceți* (ca unor copii *vă* vorbesc), lărgiți-*vă* și voi.

6:14 Nu deveniți înjugați nepotrivit † cu necredincioșii. Căci ce legătură e între dreptate și nelegiuire? Și ce părtășie a luminii cu întunericul?

6:15 Și ce acord *are* Hristos cu Belial? Sau care *e* partea credinciosului cu necredinciosul?

6:16 Și ce înțelegere *are* templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci voi templul lui Dumnezeu sunteți, *Dumnezeul* Cel viu, după cum a zis Dumnezeu că, Voi locui între ei, și voi umbla printre ei, și voi fi al lor Dumnezeu, și ei vor fi al Meu popor.

6:17 De aceea, ieșiți din mijlocul lor, și fiți separați, spune Domnul; și de ce e necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi,

6:18 și voi fi pentru voi drept Tată, și voi Îmi veți fi drept fii și fiice, spune Domnul Atotputernic.

CAPITOLUL 7

7:1 Având deci aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățăm pe noi înșine de toată întinarea cărnii și a duhului, desăvârșind † sfințenia în frica lui Dumnezeu.

7:2 Primiți- † ne, pe nimeni n-am nedreptățit, pe nimeni n-am vătămat, de nimeni n-am profitat.

7:3 Nu ca să condamn † vorbesc; căci am spus mai înainte că în inimile noastre voi sunteți ca să murim împreună și să trăim împreună.

7:4 Mare *e* a mea îndrăzneală față de voi, mare *e* a mea laudă pentru voi. Sunt umplut de mângâiere; sunt copleșit de bucurie cu tot necazul nostru.

7:5 Căci și atunci când am venit noi în Macedonia, deloc nu a avut odihnă carnea noastră, ci în orice fel am fost necăjiți, din afară, lupte, dinăuntru frici.

7:6 Dar Cel ce mângâie pe cei umiliți ne mângâie, Dumnezeu, prin sosirea lui Tit.

7:7 Și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat de voi, istorisindu-ne al vostru dor, al vostru plâns, al vostru zel pentru mine; așa încât eu † mai mult să mă bucur.

7:8 Fiindcă chiar dacă v-am întristat prin epistolă, nu regret, chiar dacă am regretat, căci văd că epistola aceea, chiar dacă pentru un timp, v-a întristat.

7:9 Acum mă bucur, nu că ați fost întristați, ci că ați fost întristați spre pocăință. Căci ați fost întristați potrivit lui Dumnezeu, ca în nimic să nu suferiți pagubă prin noi.

7:10 Căci întristarea potrivită lui Dumnezeu produce o pocăință spre o salvare fără regret; dar a lumii întristare moarte produce.

7:11 Căci iată, însuși faptul acesta, că față de Dumnezeu v-ați întristat, cât de mult a produs în voi, ce sârguință, dar ce apărare, dar ce indignare, dar ce frică, dar ce dor, dar ce zel, dar ce pedeapsă. În orice fel ați dovedit despre voi înșivă că sunteți puri în *acest* lucru.

7:12 Așa că și dacă v-am scris, nu *a fost* datorită celui care a nedreptățit, nici datorită celui care a fost nedreptățit; ci ca să se arate sârguința noastră, cea față de voi, pentru † voi înaintea lui Dumnezeu.

7:13 De aceea am fost mângâiați de mângâierea voastră; dar mult mai mult mai degrabă ne-am bucurat de bucuria lui Tit, pentru că s-a odihnit duhul lui prin voi toți.

7:14 Căci dacă în ceva față de el despre voi m-am lăudat, nu am fost dat de rușine; ci după cum în toate în adevăr v-am vorbit, la fel și lauda noastră înaintea lui Tit adevăr a devenit.

7:15 Și sentimentele † lui și mai mari față de voi sunt, amintindu-și de a voastră a tuturor ascultare, cum cu frică și cutremur l-ați primit.

7:16 Mă bucur că în toate am încredere în voi.

CAPITOLUL 8

8:1 Vă facem cunoscut însă, vouă fraților, harul lui Dumnezeu, cel dat în adunările Macedoniei;

8:2 că în multă încercare de necaz, prisosul bucuriei lor, și potrivit profundei lor mizerii †, a prisosit în bogăția dărniciei † lor.

8:3 Căci după puterea *lor*, mărturisesc, și mai presus de puterea *lor*, în mod voluntar,

8:4 cu multă stăruință implorându-ne *ca* harul și părtășia *acestei* slujbe, cea față de cei sfinți, să *le* primim noi;

8:5 și nu *numai* așa cum speram noi, ci pe ei înșiși s-au dat mai întâi Domnului, și nouă prin voia lui Dumnezeu.

8:6 Așa încât noi *l*-am îndemnat pe Tit ca după cum a început mai înainte, așa să și ducă până la capăt între voi și harul acesta.

8:7 Dar după cum în orice fel prisosiți, în credință, și în cuvânt, și în cunoștință, și orice sârguință, și în iubirea din voi față de noi, așa și în acest har să prisosiți.

6:14 † inegal
7:1 † duceți până la capăt; 2Co 8:6
7:2 † lit. faceți-ne loc
7:3 † lit: nu spre condamnare
7:7 † lit: să-mi fie
7:12 † sau: în
7:15 † măruntaiele
8:2 † sărăcie
8:2 † simplității

8:8 Nu potrivit unei porunci vorbesc, ci datorită sârguinței altora, și pentru a propriei voastre veridicitate a iubirii, încercare și validare †.

8:9 Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos, că pentru voi a devenit sărman, bogat fiind; ca voi prin a Lui stare sărmană să vă îmbogățiți.

8:10 Și o opinie în această *privință îmi* dau, căci aceasta vă e de folos, *voi* cei care nu numai să faceți, ci și să vreți, mai dinainte ați început, de acum un an.

8:11 Acum însă și să faceți până la capăt, așa încât, după cum *ați avut* zelul de a voi, așa și împlinirea din ceea ce dețineți.

8:12 Căci dacă zelul există, atât cât ar avea cineva *e* bine primit, nu după ce nu are.

8:13 Căci nu *e* pentru ca alții să fie ușurați, iar voi necăjiți;

8:14 ci dintr-un *principiu* de egalitate în vremea de acum, încât al vostru belșug *să fie* pentru a lor lipsă, ca și al lor belșug să devină pentru a voastră lipsă, așa încât să aibă loc egalitate.

8:15 După cum e scris, Celui care *strânsese* mult nu-*i* abunda, și celui care *strânsese* puțin nu-*i* lipsea.

8:16 Dar mulțumire *fie adusă* lui Dumnezeu, Care a dat aceeași râvnă pentru voi în inima lui Tit;

8:17 căci în adevăr mângâiere a primit; și zelos fiind în mod voluntar a plecat spre voi.

8:18 Și am trimis *împreună* cu el pe fratele, a cărui laudă în Evanghelie *se aude* în toate adunările;

8:19 (și nu numai *atât*, ci și a fost ales de adunări *ca* împreună-călător al nostru, cu harul † acesta, care *e* administrat prin noi, spre a Lui (a Domnului) glorie, și *folosul* râvnei voastre †);

8:20 evitând aceasta: ca nu cumva cineva să ne defăimeze în abundența aceasta *de daruri* administrată prin noi;

8:21 îngrijindu-vă de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

8:22 Și am trimis împreună cu ei pe fratele nostru pe care l-am încercat în multe *lucruri* de multe ori zelos fiind, iar acum mult mai zelos, încredere multă *având* în voi;

8:23 fie referitor la Tit, părtașul meu și în contul vostru împreună-lucrător; fie frații noștri, ei sunt trimișii adunărilor, gloria lui Hristos.

8:24 Deci dovediți iubirea voastră, și a noastră laudă cu privire la voi, față de ei dovediți-*le*, și în fața adunărilor.

CAPITOLUL 9

9:1 Căci, în adevăr, despre slujire, cea față de cei sfinți, de prisos îmi este să vă scriu.

9:2 Căci știu zelul vostru, cu care despre voi mă laud în Macedonia, că Ahaia s-a pregătit de acum un an; și zelul de la voi † a stimulat pe cei mai mulți.

9:3 Și am trimis pe frați, pentru ca nu cumva lauda noastră, cea cu privire la voi, să fie zădărnicită în privința aceasta: ca (așa cum am spus) pregătiți să fiți;

9:4 ca nu cumva dacă vor veni *împreună* cu mine macedonenii și vă vor găsi nepregătiți, să fim dați rușine noi (ca să nu spunem voi) în ipostaza † aceasta de laudă.

9:5 Necesar deci am considerat să fac apel la frați, ca să vină la voi, și să pregătească mai dinainte darul † vostru promis mai dinainte, ca acesta să fie pregătit, fiind astfel ca un dar, și nu ca o zgârcenie.

9:6 Și aceasta *spun*, Cel care seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera; și cel care seamănă cu generozitate †, cu generozitate va și secera.

9:7 Fiecare *să dea* după cum și-a propus în inimă, nu din părere de rău sau din obligație; căci pe cel ce dă cu bucurie *îl* iubește Dumnezeu.

9:8 Și poate Dumnezeu ca orice har să-l facă să prisosească către voi, ca în orice fel, întotdeauna toată îndestularea având, să prisosiți în orice lucru bun;

9:9 după cum e scris, El a împărțit, a dat celor săraci; dreptatea Lui rămâne în veac.

9:10 Și Cel ce furnizează sămânță semănătorului, și pâine pentru hrană, va furniza și va înmulți grăuntele † vostru, și va face să crească recoltele dreptății voastre;

9:11 în orice *fel* fiind îmbogățiți în orice simplitate †, care produce prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

9:12 Căci slujba administrării acesteia, nu numai că este umplând desăvârșit lipsurile celor sfinți, dar și prisosește prin multe mulțumiri lui Dumnezeu;

9:13 prin dovedirea slujirii acesteia glorificând pe Dumnezeu pentru supunerea confirmării voastre cu privire la Evanghelia lui Hristos, și *pentru* dărnicia binefacerii față de ei și față de toți,

9:14 și a lor implorare pentru voi, cu mult dor dorindu-vă, prin supraabundentului har al lui Dumnezeu față de voi.

9:15 Și mulțumire lui Dumnezeu pentru inexprimabilul Lui dar.

CAPITOLUL 10

10:1 Și eu însumi, Pavel, vă îndemn, prin blândețea și bunătatea lui Hristos, *eu* care atunci când sunt de față, în adevăr, *sunt* smerit între voi, *când sunt* absent însă, îndrăznesc față de voi.

10:2 Vă rog fierbinte însă, *eu* cel ce nu sunt prezent, să *nu* îndrăznesc cu încrederea cu care socotesc să îndrăznesc față de unii dintre cei care ne socotesc ca și cum potrivit cărnii am umbla,

---

8:8 † pentru încercarea și validarea veridicității iubirii voastre
8:19 † sau: darul
8:19 † dar administrat spre gloria Domnului, și spre râvna (promptitudinea) voastră; traducere alternativă: dar administrat spre gloria Domnului, și prin râvna voastră
9:2 † de la voi din Macedonia
9:4 † ὑπόστασις → ipostază
9:5 † binecuvântarea
9:6 † dărnicie
9:10 † semănătura
9:11 † sinceritate

10:3 căci în carne umblând noi, nu potrivit cărnii ne luptăm.

10:4 Căci armele luptei nostre nu-*s* carnale, ci puternice de la Dumnezeu spre dărâmarea fortărețelor,

10:5 raționamentele dărâmându-le și orice înălțime ridicându-se împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și captivând orice gând spre ascultarea de Hristos, †

10:6 și în vedere permanent având să pedepsim orice neascultare, atunci când va fi făcută deplină a voastră ascultare.

10:7 *Lucrurile* cele potrivit înfățișării *le* considerați? Daca cineva se încrede în sine că al lui Hristos este, aceasta să socotească din nou în sine că, după cum el *e* al lui Hristos, tot așa și noi *suntem* ai lui Hristos.

10:8 Căci dacă, de asemenea, chiar ceva mai mult m-aș lăuda cu privire la autoritatea noastră, pe care *ne*-a dat-*o* Domnul nouă, spre zidire, și nu spre dărâmarea voastră, nu mă voi rușina,

10:9 ca să nu par ca și cum v-aș înfricoșa prin epistole.

10:10 Căci, în adevăr, epistolele, se spune, *sunt* cu greutate și tari, dar prezența trupului *lui e* slabă, și cuvântul *lui* de disprețuit.

10:11 Aceasta să socotească unul ca acesta, că în ce fel suntem în cuvânt prin epistole când sunt absenți, tot așa și când suntem prezenți în faptă.

10:12 Căci nu îndrăznim să nu numărăm sau să ne comparăm pe noi înșine cu unii dintre cei ce pe ei înșiși se recomandă; dar ei, în sinea lor cu ei înșiși măsurându-se, și comparându-se în sinea lor cu ei înșiși, nu sunt pricepuți.

10:13 Noi însă nu în cele ce sunt peste măsură ne vom lăuda, ci potrivit măsurii riglei cu care *ne*-a împărțit Dumnezeu nouă, o măsură ajungând chiar până la voi.

10:14 Căci nu ca ne ajungând la voi ne întindem noi înșine, fiindcă chiar până la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos;

10:15 nu în cele ce sunt peste măsură ne lăudăm, în ostenelile altora; speranță însă având, crescând credința voastră, între voi să ne lărgim, potrivit riglei noastre cu prisosință,

10:16 către cei fiind mai departe de voi să evanghelizăm; nu în rigla altuia, în cele gata pregătite să ne lăudăm.

10:17 Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude.

10:18 Căci nu cel ce pe sine se recomandă *e* acela care este aprobat, ci acela pe care Domnul *îl* recomandă.

CAPITOLUL 11

11:1 Aș dori să-mi îngăduiți o mică nebunie; dar chiar îngăduiți-mi.

11:2 Căci sunt gelos pentru voi cu o gelozie a lui Dumnezeu. Căci v-am logodit cu un Singur Bărbat †, o fecioară pură să înfățișez lui Hristos.

11:3 Mi-e frică însă ca nu cumva după cum șarpele pe Eva a amăgit-*o* în viclenia lui, așa să fie stricate gândurile voastre de la simplitatea, care *e* în Hristos.

11:4 Căci dacă, în adevăr, cineva vine un alt Isus să vă predice, pe care *noi* nu-*L* predicăm, sau un alt duh să primiți, pe care nu *l*-ați primit *de la noi*: sau o altă Evanghelie pe care nu ați primit-*o*, bine ați îngădui.

11:5 Căci socotesc că în nimic nu sunt în urma acestor mult mai excelenți apostoli.

11:6 Și chiar dacă *sunt* simplu în vorbire, totuși nu *sunt* în cunoștință; dar în orice *fel* am fost făcut cunoscut în toate față de voi.

11:7 Sau un păcat am făptuit, pe mine însumi smerindu-mă, ca voi să fiți înălțați? Că în dar a lui Dumnezeu Evanghelie v-am vestit?

11:8 Alte adunări am prădat luând plată pentru slujirea voastră;

11:9 și fiind prezent la voi, și fiind în lipsuri, nu am împovărat pe nimeni. Căci lipsa mea a fost umplută pe deplin de frații veniți din Macedonia; și în orice povară să vă fiu, pe mine însumi m-am păzit, și mă voi păzi.

11:10 Este adevărul lui Hristos în mine, că lauda aceasta nu se va opri în mine în ținuturile Ahaiei.

11:11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe.

11:12 Dar ceea ce fac, voi și face, ca să înlătur pretextul celor ce doresc un pretext, ca în ce se laudă ei, să fie găsiți la fel ca și noi.

11:13 Căci unii ca aceștia *sunt* falși-apostoli †, lucrători vicleni, schimbându-și înfățișarea în apostoli ai lui Hristos.

11:14 Și nu *e de* mirare, căci el însuși Satana își schimbă înfățișarea într-un înger de lumină.

11:15 Nu *e* mare *lucru* deci dacă și slujitorii lui își schimbă înfățișarea drept slujitori ai dreptății; al căror sfârșit va fi potrivit lucrărilor lor.

11:16 Din nou spun, nimeni să nu mă considere a fi nebun; iar daca nu, în adevăr, chiar ca pe un nebun primiți-mă, ca în ceva mic și eu să mă laud.

11:17 Ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci ca din nebunie, în această ipostază de laudă.

11:18 Fiindcă mulți se laudă potrivit cărnii, și eu mă voi lăuda.

11:19 Cu plăcere însă îngăduiți pe nebuni, iscusiți voi fiind.

11:20 Căci îngăduiți dacă cineva vă înrobește în totalitate, dacă cineva vă devorează, dacă cineva *ceva* vă ia, dacă cineva se înalță, dacă cineva pe voi în față vă lovește.

11:21 După dezonoare vorbesc, cum că noi am fost slabi. Dar în ce îndrăznește cineva, (în nebunie vorbesc), îndrăznesc și eu.

11:22 Evrei sunt ei? și eu. Israeliți sunt ei? și eu. Sămânță a lui Avraam sunt ei? și eu.

11:23 Slujitori ai lui Hristos sunt ei? (ca un ieșit din minți vorbesc) peste *măsură* și eu, în osteneli, mult mai mult; în

---

10:5 † lit: ascultarea lui Hristos
11:2 † Soț
11:13 † pseudo-apostoli

bătăi, peste măsură; în închisori, mult mai mult; în morți, deseori.

11:24 De la iudei, de cinci ori patruzeci *de lovituri* fără una am primit.

11:25 De trei ori am fost bătut cu nuiele; o dată am fost lapidat; de trei ori am naufragiat; o noapte și o zi în *al mării* adânc am petrecut;

11:26 în călătorii, deseori; în pericole pe râuri; în pericole din cauza tâlharilor; în pericole de la cei din neamul meu; în pericole de la națiuni; în pericole în cetate; în pericole în pustiuri; în pericole în mare; în pericole printre falși-frați;

11:27 în osteneală și trudă; în vegheri, deseori; în foame și sete; în posturi, deseori; în frig și fără îmbrăcăminte.

11:28 Pe lângă cele din afară, *este* ceea ce apasă asupra mea în fiecare zi, grija pentru toate adunările.

11:29 Cine *e* slab, și *eu* nu *sunt* slab? Cine se poticnește, și eu nu ard?

11:30 Dacă să mă laud trebuie, în cele ale slăbiciunii mele mă voi lăuda.

11:31 Dumnezeul și Tatăl Domnului Isus Hristos știe, Cel ce este binecuvântat în veci, că nu mint.

11:32 În Damasc etnarhul † lui Areta împăratul a păzit cetatea damascenilor să mă prindă dorind;

11:33 și printr-o fereastră într-o traistă de sfoară am fost coborât prin zid, și am scăpat din mâinile lui.

CAPITOLUL 12

12:1 Să mă laud, în adevăr, nu mi-e de folos, căci voi veni la vedeniile și descoperirile Domnului.

12:2 Știu un om în Hristos, acum paisprezece ani, (fie în trup, nu știu; fie afară din trup, nu știu, Dumnezeu știe) a fost răpit unul ca aceasta în al treilea cer.

12:3 Și știu că un asemenea om (fie în trup; fie afară din trup, nu știu, Dumnezeu știe),

12:4 că a fost răpit în paradis, și a auzit vorbiri inexprimabile, pe care nu *îi* e îngăduit omului să *le* vorbească.

12:5 Despre unul ca acesta mă voi lăuda, dar despre mine însumi nu mă voi lăuda, decât numai în slăbiciunile mele.

12:6 Căci dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun; căci adevărul îl voi spune. Dar mă feresc, ca nu cumva cineva pe mine să mă socotească mai presus de ceea ce mă vede *că sunt*, sau *de* ceea ce aude de la mine.

12:7 Și datorită mărimii excesive a descoperirilor, ca să nu mă îngâmf, mi-a fost dat un țepuș în carne, un înger al lui Satan, ca să mă bată peste obraz, ca să nu mă îngâmf.

12:8 Pentru aceasta de trei ori pe Domnul L-am rugat ca să se depărteze de la mine.

12:9 Și El a vorbit către mine, De ajuns îți *e* harul Meu; căci puterea Mea în slăbiciune se desăvârșește. Foarte bucuros deci, mai degrabă mă voi lăuda în slăbiciunile mele, ca să-și întindă cortul peste mine puterea lui Hristos.

12:10 De aceea am plăcere în slăbiciuni, în insulte, în nevoi, în persecuții, în strâmtorări pentru Hristos. Căci, când sunt slab, atunci puternic sunt.

12:11 Am devenit nebun lăudându-mă; voi m-ați constrâns. Căci eu ar fi trebuit de voi să fiu recomandat; căci în nimic nu am fost în urma acestor mult mai excelenți apostoli, chiar dacă sunt nimic.

12:12 În adevăr, semnele apostolului au fost lucrate între voi în toată răbdarea, în semne, și miracole, și puteri †.

12:13 Căci în ce constă că ați fost mai prejos mai mult de celelalte adunări, decât că eu însumi nu v-am fost sarcină? Acordați-mi nedreptatea aceasta.

12:14 Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi, și nu vă voi fi sarcină. Căci nu caut bunurile † voastre, ci pe voi *înșivă*. Căci nu sunt datori copiii pentru părinți să tezaurizeze, ci părinții pentru copiii.

12:15 Și eu foarte bucuros voi cheltui și mă voi cheltui pentru sufletele voastre, chiar dacă mult mai mult iubindu-vă, mai puțin sunt iubit.

12:16 Dar fie, eu nu v-am împovărat, însă fiind isteț, cu înșelăciune v-am prins.

12:17 Oare prin vreunul din cei pe care i-am trimis la voi, prin el am tras eu câștig de la voi?

12:18 *L*-am rugat pe Tit, și am trimis împreună cu *el* pe fratele. În ceva a tras folos de la voi Tit? Nu în același duh am umblat noi? Nu *am călcat* pe aceleași urme?

12:19 Iarăși gândiți că față de voi ne apărăm? Sub privirea lui Dumnezeu în Hristos vorbim noi. Dar toate, preaiubiților, *sunt* pentru zidirea voastră.

12:20 Căci mi-e frică ca nu cumva venind nu cum *nu* aș vrea să vă găsesc; și eu să fiu găsit de voi așa cum nu ați vrea; ca nu cumva *să fie* certuri, invidii, mânii, intrigi, vorbiri de rău, insinuări șoptite, aroganțe, tulburări;

12:21 ca nu din nou venind să mă smerească Dumnezeul meu cu privire la voi, și să plâng mult pe cei care au păcătuit înainte, și *care* nu s-au pocăit de necurăția și curvia și destrăbălarea pe care le-au înfăptuit.

CAPITOLUL 13

13:1 Această a treia oară vin la voi. Din gura a doi martori, sau trei, să fie stabilită † orice pricină.

13:2 Am spus mai dinainte și spun mai dinainte, atunci când am fost prezent a doua oară, și fiind absent acum, scriu celor ce au păcătuit mai înainte, și tuturor celorlalți, că dacă voi veni din nou nu voi cruța;

13:3 întrucât o dovadă căutați că în mine vorbește Hristos, (Care între voi nu e slab, ci puternic între voi.

11:32 † Titlu dat guvernatorului unei provincii a Imperiului Roman (DEX)

12:12 † lucrări de putere
12:14 † lit. cele
13:1 † statornicită, întărită

13:4 Căci și dacă El a fost crucificat din slăbiciune, totuși El trăiește din puterea lui Dumnezeu. Căci și dacă noi suntem slabi în El, totuși vom trăi *împreună* cu El din puterea lui Dumnezeu între voi),

13:5 pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință; pe voi înșivă cercetați-vă; sau nu cunoașteți bine voi înșivă că Isus Hristos în voi este? afară numai dacă lepădați sunteți.

13:6 Sper însă că voi cunoașteți că noi nu suntem lepădați.

13:7 Ne rugăm fierbinte dar lui Dumnezeu, să nu faceți voi înșivă niciun rău, nu ca noi încercați și validați să apărem, ci ca voi binele să-*l* faceți, iar noi ca invalidați † să fim.

13:8 Căci nu putem *să facem* ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

13:9 Căci ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi puternici sunteți. Pentru aceasta însă ne și rugăm fierbine, *pentru* a voastră pregătire completă.

13:10 De aceea aceste *lucruri*, fiind absent *vi le* scriu, ca fiind prezent să nu întrebuințez asprime, potrivit autorității pe care mi-a dat-*o* Domnul pentru zidire, și nu pentru dărâmare.

13:11 Încolo, fraților, bucurați-vă; pe deplin pregătiți-vă; mângâiați-vă; *în* același *fel* gândiți; fiți împăciuitori; și Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi.

13:12 Salutați-vă unii pe alții într-o sfântă sărutare.

13:13 Vă salută cei sfinți toți.

13:14 Harul Domnului Isus Hristos, și iubirea lui Dumnezeu, și părtășia Sfântului Duh *să fie* cu voi toți. Amin.

13:7 † ἀδόκιμος (G96) este negarea lui δόκιμος (G1384), folosit mai înainte în acest verset